

امیرحسین زارع، قهرمان پرافتخار کشتی جهان
از عهد قلبی با امام رضا^(ع) و خدمت در حریم رضوی می‌گوید

خادمی زرین‌ترین مدال جهان

و جهانی، بر عهد دلی خود با بارگاه منور رضوی و صاحب این ارض اقدس مانده است. کافی است کشتی‌گیر وزن ۱۲۵ کیلوگرم تیم ملی کشتی آزاد ایران لایه‌لای اردوها و مسابقات فرصتی پیدا کند؛ بلافاصله راه مشهد را در پیش می‌گیرد؛ چه برای زیارت و چه برای خدمت.

تلفن همراه خیلی محدود است، ولی چون گفتید گفت وگو درباره امام رضا^(ع) است، در خدمتم. قهرمان پرافتخار کشتی آزاد جهان پیوند عمیقی با صحن و سرای رضوی دارد. او که از کودکی دل‌داده آستان جانان شده است، پس از چهره شدن در ورزش ایران و قهرمانی‌های پیاپی آسیایی

زهرآنگنه ایس از چند پیام و تماس، وقتی متوجه می‌شود موضوع گفت‌وگوی مادر باره امام رضا^(ع) و داستان خادمی‌اش در حرم مطهر رضوی است، با وجود محدودیت‌های اردوی تیم ملی کشتی، گوشی را برمی‌دارد و با ماتماس می‌گیرد. امیرحسین زارع همان ابتدای کلام می‌گوید: دسترسی مابه

● پیوند ابدی با داستان یک نذر

پیوند امیرحسین زارع با مضجع نورانی امام هشتم^(ع) که از کودکی آغاز شده است، تا همیشه و در دل تاریخ ماندگار خواهد بود. اود مسیر عشق بی‌نهایتش به علی بن موسی الرضا^(ع)، ارزشمندترین مدال‌های خود را تقدیم آستان جانان کرده است. داستان تقدیم مدال‌های این قهرمان مازنی به شاه خراسان، برمی‌گردد به یک نذر که از زبان خودش شنیدنی است: در سال ۲۰۲۱، پیش از اینکه به مسابقات جهانی اسلواکزام شوم، با امام رضا^(ع) و خدا عهد کردم که از این به بعد در هر مسابقه بین‌المللی‌ای مدال طلا گرفتیم، تقدیم موزه آستان قدس رضوی کنم. خدا را شکر همان سال هم در مسابقات جهانی اولین مدال طلا گرفتیم. امیرحسین زارع آن سال بر عهد امام رضایی خود ایستاد و پس از بازگشت از مسابقات جهانی، با دست پر به دیدار حضرت رضا^(ع) رفت و مدال طلایش را تقدیم کرد: من این مدال‌ها را از خود حضرت رضا^(ع) دارم و فقط پیش من امانت هستند. بهترین جا هم برای نگهداری مدال‌ها همین حرم مطهر است که پاک‌ترین و بهترین نقطه دنیاست و تا همیشه ماندگار می‌شود.

امیرحسین زارع پس از این کوشیده است تا ویتترین مدال‌هایش را در حرم مطهر رضوی کامل‌تر کند و پس از آن توانسته است دو طلای جهانی دیگر و یک طلای بازی‌های آسیایی به گنجینه مدال‌هایش در موزه آستان قدس رضوی اضافه کند.

● تا جان دارم، مفتخر به پوشیدن این لباسم

برای بسیاری از کشتی‌گیران جهان، ایستادن بر قله مسابقات جهانی بهترین رویداد تلقی می‌شود، اما برای امیرحسین زارع این‌گونه نیست. او که ایستادن روی سکوی جهانی و آسیایی را بارها تجربه کرده است، درباره بهترین افتخار زندگی‌اش، با بغضی در گلو و حسی که نمی‌شود پنهان‌ش کند، می‌گوید: همیشه بین دوستان و در مصاحبه‌ها گفته‌ام و می‌گویم: افتخار زندگی من مدال‌هایم نیستند؛ بزرگ‌ترین افتخار زندگی من خادمی در حرم مطهر علی بن موسی الرضا^(ع) است که از صدها مدال و قهرمانی بالاتر است.

زارع این روزها کیلومترها دور از مشهد است، اما هر بار که دوبنده رابه تن می‌کند تا برای تمرین وسط دایره طلایی بایستد، توکلش به خدا و توسلش به امام رضا^(ع) است. از ما می‌خواهد تا در فرصت تشریف به حرم سلامش رابه امام مهربانی برسانیم و در وصف عشقش به خادمی حرم مطهر می‌گوید: از امام رضا^(ع) خواسته‌ام لیاقت خدمت در حرمش را هیچ وقت از من نگیرد. هر وقت هم به حرم مشرف می‌شوم، در اولین نگاهم به گنبد طلا، ابتدا التماس دعا ببقیه را منتقل می‌کنم و سپس از حضرت^(ع) می‌خواهم که کمکم کند تا زمانی که جان دارم خادمش باشم.

● هر قدم شاگرد این نعمتم

قهرمان کشتی ایران از آن دست ورزشکارانی است که کارنامه افتخارآفرینی‌اش حسابی سنگین است؛ درست مانند ورزش. اما او پهلوانی است که هرچه توشه مدال‌هایش پربارتر شده، وجودش افتاده‌تر شده است. امیرحسین زارع که عادت داریم با سینه‌ستبر وسط دایره طلایی ببینیمش، لایه‌لای اردوها و مسابقاتش به مشهد می‌آید تا در قطعه‌ای از بهشت خدمت‌کند. آن هم باشانه‌های افتاده، سری پایین و چوب‌پری در دست.

وقتی در شروع صحبت از این اتفاق خوب حرف می‌زنیم، ذوق می‌کند. کیف می‌کند که او را خادم حرم امام رضا^(ع) صدامی‌کنیم. خودش می‌گوید: وقتی می‌آیم بابوس حضرت^(ع)، برایم مهم نیست چه مدال‌هایی دارم. من اینجا هستم که با افتخار خدمت‌کنم و این آرزوی من بوده است. پوشیدن لباس مشکی خدمت و درست داشتن چوب‌پرزد برای زارع حسی متفاوت دارد. اومی‌گوید: اولین بار پنج سال پیش همراه پدرم در یک روز خادم حرم شدیم و حالی داشتم که نمی‌توانم درباره‌اش حرف بزنم. بهترین حس را موقعی تجربه می‌کنم که به زائران امام رضا^(ع) خدمت‌کنم؛ مانند زمانی که در چای‌خانه حضرت لیوان‌های چای را برای زائران دل‌خسته و مشتاق پرمی‌کنم.

او درباره بهترین خاطره روزهای خادمی‌اش در حرم مطهر می‌گوید: من خادم ارشاد حرم آستان قدس بوده‌ام و محل خدمتم در صحن‌ها و ورودی‌های مختلف بوده است. در این مدت هم هر بار که قسمت شده است و لباس را پوشیده‌ام، سعی کرده‌ام قدر آن فرصت را بدانم. اما یک بار به صورت ویژه در ذهنم مانده است؛ روزی که شیفت خدمتی‌ام مصادف شده بود با میلاد آقا امام رضا^(ع). هر قدمی که برمی‌داشتم، به روزی و توفیقم در آن روز فکر می‌کردم و خدا را شکر می‌کردم.

● امام رضا(ع) ورق را برایم برگرداند

قهرمان نامدار کشورمان که پشت کشتی‌گیران بسیاری از گوشه و کنار جهان رابه خاک رسانده است، در زندگی زمین‌خورده محبت سلطان خراسان است. او تعریف می‌کند: من لطف امام رضا^(ع) به خودم و اطرافیانم را محدود به مسابقه ورزشی و مدال آوردن ندیده‌ام. امام مهربان در همه مراحل زندگی من، خانواده و اطرافیانم کنار ما بوده است. امیرحسین زارع ادامه می‌دهد: وقتی برای شیفت خدمتی یا زیارت از تهران یا آمل راهی مشهد می‌شوم، آدم‌های زیادی می‌گویند سلام ما رابه امام رضا^(ع) برسان. من در بین دوستان و خانواده‌ام می‌بینم که برای چه مشکلی به حضرت^(ع) التماس دعا دارند و بعد از مدتی گره از کارشان باز می‌شود. قهرمان متواضع ورزش اول کشورمان که باید سریع‌تر به این تماس پایان دهد تا به ادامه اردوی تیم ملی برسد، می‌گوید: امام رضا^(ع) را همیشه کنار خودم حاضر می‌بینم. بی‌اغراق می‌گویم: چند دفعه‌ای شده است که در مسابقه‌ای سنگین عقب افتاده‌ام و همان‌جا به امام رئوف^(ع) متوسل شده‌ام و ورق را برایم برگشته است.

● وعده دلی زارع به امام رضا(ع)

یکی از ورزشکاران برتر تاریخ کشتی کشورمان بار دیگر در آستانه یک مسابقه بزرگ قرار گرفته است. علاقه‌مندان به کشتی امیدوارند او دوباره میان تشک خوش‌بدرخشد و پرچم ایران عزیز را بالا ببرد. خودش هم این روزها در اردوهای تیم ملی برای همین هدف می‌جنگد. امیرحسین می‌گوید: من این روزها همه تلاشم را می‌کنم. تمرینات فشرده و سنگین است و امیدوارم یک بار دیگر روی سکوی قهرمانی بایستم. کمتر از سه ماه دیگر نتیجه عملکرد زارع و دیگر اعضای تیم ملی کشتی آزاد و فرنگی کشورمان در مسابقات جهانی مشخص می‌شود و قهرمان خوش‌نام آملی از هم‌اکنون به دلش وعده داده است تا با مدال طلا به دیدار حضرت شمس‌الشموس^(ع) برود. او تعریف می‌کند: معلمم امام رضا جانم باز هم کمک می‌کند. این بار هم، من و همه هم‌تیمی‌هایم برای بهترین نتیجه می‌جنگیم و ان‌شاء... با دست پر خدمت حضرت^(ع) می‌رسیم. اگر رنگ مدال‌م طلا باشد. جایش در موزه است و آن را تقدیم امام هشتم^(ع) می‌کنم.